

folkepensionist i § 3, stk. 1 eller stk. 3, fastsatte grundbeløb eller mindstebeløb sammenlægges med invalidepensionistens grundbeløb, beregnet for en enlig efter § 6 i lov om invalidepension m. v. Det samlede grundbeløb kan dog ikke overstige de i stk. 1 nævnte beløb.

§ 17. Ved beregningen af pension til de i § 16, stk. 1, nævnte ægtepar anvendes bestemmelserne i §§ 4-7 samt følgende regler:

1) Fradrag i medfør af § 4, stk. 2, foretages tillige i eventuelle invaliditetstillæg.

2) Er den ene eller begge ægtefæller berettiget til invaliditetstillæg, kan pensionen med invaliditetstillægget ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet for henholdsvis en enlig og for et ægtepar.

3) Af indtægt ved personligt arbejde ses der yderligere bort fra $\frac{2}{3}$ af det i § 4, stk. 1, nævnte fradragsfri beløb.

4) Såfremt en ægtefælle, der ikke er fyldt 67 år, i henhold til ulykkesforsikringsloven eller anden dertil svarende lov, dansk eller fremmed, i anledning af invaliditet har fået tilkendt (tillagt) erstatning for en nedsættelse af erhvervsevnen af over 20 pct., fradrages i pensionen 20 pct. af det beløb, hvormed ulykkesforsikringsrenten eller, hvis erstatningen er kapitaliseret, den livrente, der i statsanstalten for livsforsikring er eller kunne være indkøbt for kapitalbeløbet på det tidspunkt, da det blev udredet, overstiger $\frac{2}{3}$ af det i § 4, stk. 1, nævnte fradragsfri beløb. Såfremt en tilstået erstatning måtte være forbrugt helt eller delvis før 1. oktober 1933, kan kommunalbestyrelsen efter omstændighederne undlade at bringe foranstående regel om yderligere fradrag til anvendelse.

Stk. 1 a. 1) Ved beregningen af pension til de i stk. 1 nævnte ægtepar kan fradrag i indtægten i medfør af § 5, stk. 1 a, kun foretages med halvdelen af de i bestemmelsen anførte beløb, jfr. § 37.

2) I tiden indtil 31. marts 1970 gælder stk. 1, nr. 1-3, tillige for folkepensionister, der er berettiget til invaliditetstillæg.

3) I tiden indtil 31. marts 1970 finder bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, tilsvarende anvendelse for enhver folkepensionist, der er overgået fra invalidepension.

Kap. IV.

Begæring og udbetaling m. v.

§ 18. Begæring om folkepension indgives til kommunalbestyrelsen (eventuelt magistraten) på blanketter, som udleveres af kommunerne. For søfolks vedkommende indgives begæringen, for så vidt de, når de er i land, har fast ophold i en kommune, til kommunalbestyrelsen i denne, men i øvrigt til kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken det pågældende skib hører hjemme.

Stk. 2. Begæringen skal indeholde de til bedømmelse af vedkommendes ret til folkepension fornødne oplysninger og være ledsaget af fornødne legitimationspapirer og bevisligheder. Den skal være forsynet med en af ansøgeren på tro og love underskrevne erklæring om, at dens indhold er overensstemmende med sandheden. Er han ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden af de i begæringen indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nøje kendte personer.

Stk. 3. Personer, der oppebærer invalidepension eller invaliditetsydelse i medfør af lov om invalidepension m. v., overgår ved det fyldte 67. år uden begæring til at oppebære pension efter reglerne i denne lov.

§ 19. Begæringer om folkepension afgøres af kommunalbestyrelsen. Til brug ved undersøgelsen skal der uden betaling meddeles udskrifter eller attester af rets- og øvrighedsprotokoller, kirkebøger og deslige samt ydes bistand af øvrigheden. Kommunalbestyrelsen er berettiget til at forlange optaget retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018 for at søge tilvejebragt manglende oplysninger til brug ved afgørelsen.

Stk. 2. Pension kan ikke ydes for noget tidsrum, der ligger forud for begæringen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver snarest ansøgeren underretning om afgørelsen.

§ 20. Når begæring om folkepension er indgivet, kan kommunalbestyrelsen, hvis den skønner, at der er overvejende sandsynlighed for, at afgørelsen vil falde ud til, at pension tilstås den pågældende, bevilge ham forskud